

ния та, които съ надарени отъ *Природа* съ особена жизненна сила, макаръ, като другите, не могът да се мъстяжат отъ мяста-та си сами, и тъ иматъ въ себе си такава сила съ която да могът да връшнатъ нѣкакви си дѣйствия; всички тъ вещи (нѣща), употреблявами повече то отъ тѣхъ за потреба та ни, при всичко че тъ нѣматъ никакътъ признакъ отъ животъ, и тъ дѣйствува; съ разлика сїмо, че тъ съ принудени да испльняватъ тая служба не по своя воля, не по инстинктъ и по природа, а по сила та и влияние то на други предмети между които съ тъ намиратъ. Тъ съ подчинени подъ натискъ тъ и изложени на произволъ тъ на всички тъ живи твари, или на нѣкоя друга свѣтска стихия; съ една дума други тъ ги каратъ да дѣйствува; и да се движатъ отъ мяста та си. На тѣхъ се уприличаватъ мързеливите хора, неприлежателни тъ ученици, които, ако не ги поподканватъ и побутватъ други тъ на работа, оплуватъ си на място то цѣлъ день, безъ да похванятъ нѣщо си, безъ да се мръднатъ; тѣхна та работа е да *аджатъ и пишть*; тъй сѫщо и на всичките вещи (нѣща) работата имъ е да *стоїятъ*, да се не движатъ отъ само себе си до тогазъ, докъто дойде нѣщо си да ги помръдне, да ги потикне и положе въ едно какво-да-е дѣйствие.

Нѣколко отъ различните дѣйствия на човѣкъ тъ съ: *ходи, работи, чете, пише, управлява, труди се, шие, оре, крои* и пр. .

Нѣколко — на едно кое-да-е животно, на примѣръ, куче то: *лае, хапи, ржэси, скимичи, яде, тичиа, бѣга, пази, умира* и пр. .